

20 MAART 2011 – TWEDE ZONDAG IN DE VEERTIGDAGENTIJD

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

OnderWeg

DE LEZINGEN VAN DE VEERTIGDAGENTIJD vormen een doopselcatechese, op weg naar geloven. Vorige zondag lazen we het scheppingsverhaal. Hoe God de mens boetseert uit klei en hem zijn levensadem inblaast. Maar de mens kan zich niet neerleggen bij zijn grenzen en wil zelf meester zijn over goed en kwaad. In de Romeinenbrief heeft Paulus het over de zonde van de oude Adam en de bevrijding door de nieuwe Adam. De mens heeft kwaad gedaan, maar zijn basisgoedheid is niet stuk. Die goedheid wordt door Jezus weer naar boven gehaald. Dat lezen we in het verhaal van de bekoringen in de woestijn. Anders dan Adam, zegt Jezus 'neen' tegen het kwaad.

Vandaag, op de tweede zondag, roept de Heer Abram om op weg te gaan, op een andere weg, enkel vertrouwend op Gods belofte. De tweede brief aan Timoteüs haakt daarop in: God roept mensen en vraagt ze mee te werken aan een nieuwe wereld. Het evangelie vertelt de gedaanteverandering van Jezus. Jezus heeft net aan zijn leerlingen gezegd dat Hij zou lijden en sterven voor de blijde boodschap. Hij neemt ze mee naar een steile berg en biedt hun daar een perspectief op wat komen zal, na het lijden: zijn gelaat straalt als de zon en zijn kleren zijn wit als het licht. Zo vormen de eerste en de tweede zondag een inleiding op de veertigdagentijd: het begin en het einde, verleden en toekomst. De levensweg loopt daartussen. Met drie thema's in de volgende zondagen: Jezus is water, licht en leven.

De derde zondag gaat over dorst en water. Het volk van Israël lijdt dorst in de woestijn. Ze morren tegen God. De Heer zegt aan Mozes dat hij met zijn staf op een rots moet slaan. Er stroomt water uit. In de Brief aan de Romeinen schrijft Paulus dat Jezus de bron van de genade heeft ontsloten en dat er altijd hoop is, omdat Gods Geest in ons woont. En het evangelie is het prachtige verhaal van de Samaritaanse vrouw bij de bron. „Ik ben levend water”, zegt Jezus. „Ik wil een bron zijn voor jou en je tot een bron van leven maken.” Haar diepste dorst wordt geleest.

De vierde zondag is halfvasten, de zondag van het licht. Israël is een duistere chaos met het bewind van koning Saul. De Heer zendt de profeet Samuel om een nieuwe koning te zalven. De zeven sterke zonen van vader Isaï passeren de revue, maar Samuel neemt de jongste en de kleinste, herder David. De Brief aan de christenen van Efese vraagt dat we leven als kinderen van het licht en alle duistere praktijken aan het licht brengen: „Ontwaakt, het licht van Christus zal over jullie stralen.” Het evangelie volgens Johannes voert een blindgeborene op scène. Jezus brengt licht in zijn ogen, maar tegenstanders van Jezus stoten de blindgeborene uit de gemeenschap. De schaduwen van lijden en dood worden langer.

Uit water en licht komt leven. De profeet Ezechiël brengt een veld vol doodsbeenderen weer tot leven. De tweede lezing komt weer uit de Brief aan de christenen van Rome. Het gaat over dood en leven. „Als jullie naar het vlees leven, opgesloten in jezelf, gaan jullie dood. Maar de Geest van Jezus wil jullie uit de dood opwekken, zelfs uit dé Dood.” In de derde lezing horen we het verhaal van de opwekking van Lazarus. „Het was nochtans al de vierde dag na zijn overlijden”, hopeloos te laat dus. Maar Jezus is Leven, ook in de Dood.

De zesde zondag is palmzondag, het begin van de Goede Week. Het lijden van Jezus is nu heel nabij. De eerste lezing uit de profetie van Jesaja heeft het over de lijdende dienaar, die geen geweld met geweld wil beantwoorden, maar zich laat slaan en in zijn gezicht spuwen. En toch zegt hij: „De Heer zal voor mij opkomen en ik zal niet te schande worden.” Uit de Brief aan de christenen van Filippi: „Jezus, die bestond in goddelijke majesteit heeft zichzelf ontledigd en is mens geworden. Hij bood geen weerstand en werd gekruisigd. Daarom heeft God Hem hoog verheven en een naam gegeven, die boven alle namen is.” Daarna lezen we Lijdensverhaal van Jezus volgens Matteüs.

Het allereerste begin (eerste zondag) en het uiteindelijke einde (tweede zondag), Jezus onderWeg als Water, Licht en Leven (zondagen drie tot vijf), volgehouden liefde in dienst van de mensen (zesde zondag) en zo de Goede Week in, bekroond met Pasen, de Derde Dag.

EERSTE LEZING

GENESIS 12, 1-4a

In die dagen zei de Heer tot Abram: „Trek weg uit uw land, uw stam en uw familie, naar het land dat Ik u zal aanwijzen. Ik zal een groot volk van u maken. Ik zal u zegenen en uw naam groot maken, zodat hij een zegen zal zijn. Ik zal zegenen die u zegenen, maar die u vervloeken zal Ik vervloeken. Door u zal zegen komen over alle geslachten op aarde.”

Toen trok Abram weg, zoals de Heer hem had opgedragen.

TWEDE LEZING

TWEDE BRIEF AAN TIMOTEUS 1, 8b-10

Dierbare,
Draag uw deel in het lijden voor het evangelie, door de kracht van God, die ons gered heeft en geroepen met een heilige roeping, niet op grond van onze verdiensten, maar volgens het vrije besluit van zijn genade, van alle eeuwigheid ons verleend in Christus Jezus. Nu is zijn genade openbaar geworden door de verschijning van onze Heiland, Christus Jezus, die de dood heeft vernietigd en onvergankelijk leven deed aanlichten door het evangelie.

EVANGELIE

MATTEUS 17, 1-9

In die tijd nam Jezus Petrus, Jakobus en diens broer Johannes met zich mee en bracht hen boven op een hoge berg, waar zij alleen waren. Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd: zijn gelaat begon te stralen als de zon en zijn kleed werd glanzend als het licht. Opeens verschenen hun Mozes en Elia, die zich met Hem onderhielden.

Petrus nam het woord en zei tot Jezus: „Heer, het is goed dat wij hier zijn. Als Gij wilt, zal ik hier drie tenten opslaan, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia.” Nog had hij niet uitgesproken, of een lichtenende wolk overschaduwde hen en uit de wolk klonk een stem: „Dit is mijn Zoon, de Welbeminde, in wie Ik mijn welbehagen heb gesteld; luistert naar Hem.” Op het horen daarvan wierpen de leerlingen zich ter aarde neer, aangegrepen door een hevige vrees.

Maar Jezus kwam naar hen toe, raakte hen aan en zei: „Staat op, en weest niet bang.” Toen zij hun ogen opsloegen zagen zij niemand meer dan alleen Jezus. Onder het afdalen van de berg gelastte Jezus hun: „Spreek met niemand over wat ge hebt aanschouwd voordat de Mensenzoon uit de doden is opgestaan.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting 's Hertogenbosch, www.bijbel.net